

[Tholstrup.]

et mærkbart forhold til udnyttelsen af værdien af kornet, så der synes ikke at være grund til at give noget tilskud her. Hvis det virkelig koster 7 kr. at flytte en tønde sæd fra afleveringskornet over til udleveringskornet — det forekommer mig at være noget dyrt, men sådan ser det altså ud —, synes jeg i hvert fald, at de, der køber kornet, må betale den fulde pris for det, eftersom de i dag kan udnytte kornet med 50 pct.s fortjeneste; ved opfodring til flæsk kan de nemt få en 60—70 kr. for en tønde sæd i dag. Jeg mener derfor, at de penge, som den højtærede minister ønsker at lade statskassen betale, skulle tages af de penge, der er tilovers i kornpuljen, og hvis de ikke dækker, må udsalgsprisen sættes tilsvarende i vejret. Hvis det f. eks. gælder majs, er det jo berettiget, for majs i blanding med det øvrige korn er betydeligt mere værd end byg. Man regner ganske vist med, at en tønde majs har samme foderværdi som en tønde byg, men hvis vi bruger en 20—30 pct. majs i blandingen, får vi mere for majsen end den byg, den erstatter; der er derfor ingen grund til at gå til statskassen for at hente disse penge. Jeg glæder mig over, at den højtærede landbrugsminister har fulgt mit gode råd og ikke købt korn fra Rusland til de 47 kr., som man fra dansk side havde budt, men ikke kunne blive enige om i sidste øjeblik, for havde vi fået de 100 000 t byg hjem fra Rusland, var skatteyderne kommet til at betale; så havde kornpuljen hverken helt eller halvt slået til; så skulle vi have brugt 12 mill. kr. til. Vi kan være glade for at være sluppet derfor, og det vil jeg som sagt takke den højtærede landbrugsminister for.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de ærede ordførere, fordi de har udtalt velvilje til at behandle lovforslaget i et udvalg.

Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup sagde, at lovforslaget var en tilsidesættelse af den aftale, som blev truffet i foråret. Med formandens tilladelse vil jeg citere et stykke af den lov, der blev vedtaget. Der står i § 1, stk. 6:

„Spørgsmålet om den endelige fastsættelse af påligningens omfang forelægges rigsdagen ved begyndelsen af rigsdagssamlingen i oktober måned 1948. Dersom de fornødne muligheder for indførsel af korn da foreligger og priserne herfor er

rimelige, nedsættes påligningen med indtil 20 pct.“

Det er det, jeg nøje har fulgt. De indførsler, der foreligger i øjeblikket — ja, ikke engang det, som vi har indført, men det, som der er udsigt til, at vi kan indføre i løbet af dette kvartal —, har udgjort nøjagtigt så meget, at der er en mulighed for at nedsætte ligningen med knap 15 pct. Efter kornloven er der, som der står i bemærkningerne, et underskud på 47 000 t. Jeg vil dog gerne sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det svarer nogenlunde til det underskud, der var budgetteret i foråret; derfor har jeg regnet med, at det kunne man ikke tage hensyn til nu. Hvis man holder sig til det underskud, man dengang regnede med, og lægger det til husmændenes korn — de ca. 95 000 t, som skal udgå af loven —, bliver der en mangel på 142 000 t, og den Marshall-hjælp, vi har fået tilsagn om, giver mulighed for en indførsel af 150 000 t; vi har ikke fået det og ikke købt det. Jeg regner med, at det så nogenlunde passer, men en vis risiko er naturligvis til stede. Det er altså det, jeg har regnet med som grundlag for nedsættelsen med de 15 pct. Skal vi derudover, har man ingen sikkerhed. Vi kan købe i frie dollars, vi har opnået tilsagn om at kunne købe udefra, men om det lykkes, om der er mulighed derfor, ved jeg ikke. Jeg tror, muligheden er der, men den foreligger ikke i dag. Det ville derfor efter min mening være overordentlig letsindigt, hvis jeg i dag fremsatte et lovforslag, der gav løfte om korn, som vi ikke har og ikke er sikre på at få. Hvis jeg var sikker på, vi kunne få det udefra til rimelige priser, ville jeg naturligvis have stillet forslag om nedsættelse med 20 pct. Jeg stod overfor valget mellem at vente med at fremsætte lovforslaget, til denne sikkerhed forelå, eller fremsætte et lovforslag nu, som hvilede på den situation, som foreligger i dag. Jeg har set temmelig optimistisk på det, idet jeg har regnet med hele det kvantum, som vi kan få indført ved Marshallhjælpen, men som der endnu ikke er nogen hel sikkerhed for i dag, men derudover tør jeg ikke gå i dag. Det ville ikke være heldigt, dersom vi lovede en større nedsættelse, og der så manglede korn. Dertil kan man sige, at så kan det købes i fri handel, men det står der ikke noget om i loven. Der står tværtimod: „Dersom de fornødne muligheder for indførsel af korn da foreligger, og priserne derfor er rimelige“. Den betingelse, som ligger i ordet „rimelige“ er